

гата му въ несвѣсъ паднала и не се отдѣлила. Двама черкези истеглили сабитѣ, натиснали я за пари и тя съ растреперени рѣцѣ почнала да развързва отъ кръстѣтъ си кръпата съ паритѣ, нъ черкезитѣ нѣмали търпѣнието да чакатъ; единий отъ тѣхъ прерѣзалъ кръпата съ сабыта си и докачилъ паритѣ. Поясѣтъ на Веля Спиридоновъ билъ пѣленчъ съ пари, та едвамъ ходилъ, черкезитѣ грабнали паритѣ и го убили. Всички, които се намирали на таванитѣ, въ избитѣ и по стайтѣ на двѣтѣ отдѣления, живи изгорѣли, а които излизали, били избити и съсѣчени. Тукъ сж избити и тримата синове на Х. попъ Дима, па и 10-годишнитѣ му внуци Димитръ Николовъ и Димитръ Ивановъ не били пошадени. Само нѣкой жени задѣлени отъ турцитѣ, останали живи и Георги Иовчевъ (Макаковъ) съ 18 д. мъже и жени сполучили презъ вратцата да избѣгнатъ въ кѣшата на тюфекчи Ганя. При преминаването имъ презъ вратцата, единъ селянинъ съ своята суровица, до 10 д. турци повалилъ на земята. На тавана на Ганьовата кѣша имало нѣколко мъже и жени, между които били: Димитръ Деневъ и Грозе Пенчовъ отъ с. Ахиево. Въ това врѣме тукъ прибѣгнала и една жена отъ с. Пандаклий съ 9—10 мѣсечно дѣтенце, което взело да плаче и хората почнали да я пѣдатъ. Окаянната жена заплакала, прекръстила се, цѣлунала невинното си дѣтенце, повдигнала го съ рѣцѣтъ си на горѣ, като че му посочвала небето, стиснала го за гушата и го удавила. Въ тѣзи кѣша имали щастиего нѣкои да се запазятъ до избѣгването си.

Кѣщата на священникъ Стайо Колевъ била на три отдѣления, добръ обградена и подъ всяко отдѣление имало по една особна изба. Стайтѣ, избитѣ и двата тавана се испълнили съ селяни, а единия заловило сѣмейството на священника, именно: съпругата му Гана, дъщеритѣ Минка, Марийка и Райна, синоветѣ Савва и Георги, зетъ му Костаки, слугитѣ Пенчо и Михо. Свящ. Стайо, слѣдъ като обикалялъ нѣколко часа изъ града да убѣждава населението за да не бѣга, при завръщанieto у дома си 4—5 д. турци го погнали, нъ той сполучилъ да избѣгне, като оставилъ коньтъ предъ вратитѣ, вмжкналъ се вжтрѣ и запхналъ. Между находящитѣ се въ кѣщата имало до 20 д. съ орѣжие: Раде Радевъ, Жельо Георгиевъ, Иванъ Къневъ — Ст.-Загорци; Драганъ Ивановъ, Кеменеджи Маринъ — Джамбазци; Недѣлко Стояновъ — Ахиевецъ и други, които свящ.